

Данијела Репман

КЛИЈАЊЕ ПЕСМЕ

ТАКО ЗАМИШЉАМ ХРОНОСА

јасно видим
сећање је постало окрњено
чуди ме
пита се
зашто има лице старог отирача
испред закључаних врата
кроз која вирим
са надом
да постоје кораци
који још увек корачају
не бележећи пропадање
заувек ту
никада не губећи ритам

тако ја замишљам хроноса
ноћ је
(у том призору је увек ноћ)
он светски путник без мерила
седи бос у службено-плавој кошуљи
на хауби сребрне друмске крстарице
док брзина гута осветљени слап црног асфалта
танка коса му вијори на ветру
и кожа му се јежи
а усне су му јарко нашминкане

и бледим шакама ренесансних дама
разбацује песак из пешчаног сата
и чујем
гласно каже
без трептаја
не мењајући положај очију
каже са подигнутим прстом
непотребно наглашавајући
свој глас саздан од кристала леда
из овог кавеза не можеш утећи
моје су замке невидљиве
моје жигосање не боли
тек једном уочиш дубоке белеге
на кожи
или у сећању
међу мојим распршеним даровима

КЛИЈАЊЕ ПЕСМЕ

није баш
тек тако
олако
без најаве
старо чекање оседело
прозор је случајно остао отворен
цедили су се звуци кроз полен амброзије
дан је постао мек
топио се као коцкица компота од јабука
у устима
на полици
крај реплике древног рептила
лежао је неупотребљив
пешчани сат преврнут на страну
она
нека друга ја
гужвала је уплахилено
врх марамнице за нос
и прегласно шмрцала
помислих
управо улових
још једну непотребну патетику за песму

разлиставали су се флорални мотиви
органске тетоваже по мојим шакама и врату
чекала сам
сва залуђена
сва преточена у хлорофил
док су уплашена зрнца песка из пешчаног сата
покушавала да побегну
цичала налетала ударала
образима стомацима леђима
по глаткој кожи стаклене сфере
журећи да покрену време
желећи да побегну у стих

ПУТ МИСЛИ

вече се стрпљиво таложило
у ћутљивој соби
наносило на свет оцеђену тинту свемира
слој по слој
потом је постало прегусто за дисање
и певање песме
по зиду су се котрљале мокре сенке
убрзо

посташе сквашене кичасте кристалне перле на лустерима
обрис облакодера у даљини
и подеротина на жару цигарете
како чудан начин да увидим
мисао има некад неправилан пут
као капљица која се слива
хладним и замагљеним окном прозора
отежала
препуњена
брусећи у стаклу
покрете
покушаје
понирања
правећи траг облим телом
ронећи кроз невиделост
клизећи кроз замагљење
отварајући процепе
за нове погледе

КУПОВИНА

у цепу ми је списак за куповину
то је само
парче исписане хартије
пресавијено на пола
али чини ми се
да се похотно пари
са изгужваном марамицом

свеједно
знам напамет све што желим

бешумни сат са казаљкама за бесану ноћ
пљоснате пертле које се не одвезују током пешачења
средство за скидање мрља са претходног дана и
целофан за сутрашњи
јастук за удобнију главу
калуп за било шта
(иако знам да га нећу употребити)
мирис морских таласа
мед
и још папира за будуће спискове

жичани кавез на точковима је кућа
извитоперених ситница где
ређам
слажем
и бројим
делове изгубљене песме